

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/26834> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Hu, Yanjuan

Title: The role of research in university teaching : a comparison of Chinese and Dutch teachers

Issue Date: 2014-06-26

Nederlandse samenvatting

Dit proefschrift richt zich op de opvattingen en percepties van Chinese en Nederlandse docenten over de rol van onderzoek in het hoger onderwijs. De overeenkomsten en verschillen worden beschreven en verklaard vanuit culturele, institutionele en individuele achtergrondkenmerken van de docenten. Verschillende aspecten van hun opvattingen en percepties werden verkend via een vragenlijststudie en een interviewstudie. Ten behoeve van dit onderzoek werden de opvattingen van docenten over de rol van onderzoek in het hoger onderwijs gedefinieerd als wat docenten vinden over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs. De perceptie van docenten over de rol van onderzoek in hoger onderwijs werd gedefinieerd als de manier waarop docenten de integratie van onderzoek ervaren in hun huidige onderwijspraktijk; de ervaren rol van onderzoek in het onderwijs.

Algemene introductie

Internationaal wordt meer en meer nadruk gelegd op het stimuleren van studenten tot participatie in onderzoeksactiviteiten in het hoger onderwijs. Deze trend is ook herkenbaar in de opkomst van verschillende onderwijsinitiatieven waarin studenten in meerdere of mindere mate betrokken worden in onderzoek. Verondersteld kan worden dat het besef dat onderzoeksintegratie en de betrokkenheid van studenten in onderzoek positieve effecten heeft op het leren van studenten, weldra ook in Aziatische landen, waaronder China, zal postvatten. Dit betekent dat docenten uit zowel Oost als West te maken krijgen met gelijksoortige uitdagingen als het gaat om inbedding van onderzoek in hun onderwijs en dat docenten zullen moeten nadenken over de rol van onderzoek in hun eigen onderwijsactiviteiten. Uit de literatuur blijkt dat de pogingen van universitaire docenten aanzienlijk belemmerd worden door een aantal factoren, waaronder de organisatie van onderzoek en onderwijs, de bestaande overtuigingen en praktijken van docenten zelf ten aanzien van het onderzoek en onderwijs, diversiteit van de studentenpopulatie, uiteenlopende onderwijsstradities en sociaal-culturele normen. Dit laatste geldt met name in Aziatische en andere niet-Westerse landen. Meer inzicht in de belemmeringen en manieren waarop docenten hiermee om kunnen gaan is nodig om in internationaal perspectief een sterkere band tussen onderzoek en onderwijs te versterken in het hoger onderwijs.

Op basis van de bestaande literatuur over de verwevenheid van onderzoek en onderwijs wordt de rol van onderzoek in het onderwijs gedefinieerd als de doelen en de aanpakken voor de integratie van onderzoek in het onderwijs. Deze

onderzoeksintegratie in onderwijs kan variëren van partiële integratie (weinig studentbetrokkenheid bij onderdelen van het onderzoeksproces) tot volledige integratie (uitgebreide studentbetrokkenheid in complete onderzoeksprojecten). De onderzoeksliteratuur over de relatie tussen onderzoek en onderwijs werd op de volgende aspecten bestudeerd: de Oosterse en Westerse onderwijs tradities, de toenemende Westerse invloed op Aziatische hoger onderwijs, de relevantie van de opvattingen van docenten en de relevantie van de institutionele context voor het begrijpen van het succesvolle of minder geslaagde integratie van onderzoek in het hoger onderwijs.

Hoofdstuk 1 geeft tevens een overzicht van de studies in dit proefschrift. De vragenlijststudie (gerapporteerd in de hoofdstukken 2, 3 en 4) werd onder andere opgezet om een algemeen overzicht te krijgen van de opvattingen en percepties van docenten over de rol van onderzoek in het onderwijs. Tevens werden de factoren die bijdragen aan die opvattingen en percepties onderzocht, waaronder culturele factoren (Hoofdstuk 2), institutionele factoren (Hoofdstuk 3) en individuele factoren (Hoofdstuk 4). De interviewstudie (Hoofdstuk 5) werd opgezet om inzicht te krijgen in de rol van onderzoek in de actuele onderwijspraktijk van Chinese en Nederlandse docenten. Als voorbeeld van volledige integratie van onderzoek in onderwijs werd de begeleiding van masterscripties gekozen. Voor deze onderwijsvorm werd onder andere gekozen, omdat de begeleiding van masterscripties een authentieke onderwijspraktijk is waarin sprake is van een duidelijke combinatie van onderzoeksactiviteiten en onderwijsactiviteiten ter bevordering van het leren van studenten.

Vragenlijststudie

De kern van de vragenlijst bestond uit zeven schalen over de doelen van het integreren van onderzoek in het onderwijs. In de vragenlijst werd zowel gevraagd naar de opvattingen van docenten over de ideale rol van onderzoek als naar de perceptie van de ervaren rol van onderzoek in het eigen onderwijs. De zeven schalen waren: 1) ontwikkeling van een creatieve houding, 2) ontwikkeling van een kritische houding, 3) motiveren van studenten voor onderzoek, 4) bevordering van onderzoeksvaardigheden, 5) stimuleren van reflectie op onderzoek, 6) studenten vertrouwd maken met actueel onderzoek, en 7) bevordering van participatie van studenten in onderzoek. Dezelfde vragenlijstitems werden aan docenten voorgelegd voor de ideale alsook voor de ervaren onderwijssituaties. In de vragenlijst werden ook items opgenomen waarin de achtergrondkenmerken van de docenten werden bevraagd, zoals geslacht, leeftijd, opleidingsniveau, institutionele achtergrond, onderzoekservaring, onderrichtservaring en tijdsbesteding in onderzoek. Tevens werden aan de docenten stellingen voorgelegd over de institutionele context, specifiek over de onderzoeksondersteuning en de onderzoekscultuur. Een ander deel van de vragenlijst bevroeg de docenten over hun onderwijsopvattingen in het

algemeen, waarin gebruik gemaakt werd van een dimensie lopend van onderwijs gericht op informatieoverdracht door docenten tot onderwijs gericht op conceptuele verandering bij studenten.

Culturele factoren

In **hoofdstuk 2** worden de meningen over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs versus de perceptie van de werkelijke rol van onderzoek in het onderwijs beschreven voor Chinese ($n = 152$) en Nederlandse ($n = 132$) docenten. Dit hoofdstuk richt zich op de invloed van cultureel gerelateerde factoren op de opvattingen van docenten over de rol van onderzoek in het onderwijs. De landen China en Nederland werden vergeleken vanwege hun verschillende onderwijsfilosofieën en culturele historie. De specifiek onderzoeksvragen in hoofdstuk 2 waren:

- Wat zijn de opvattingen van Chinese en Nederlandse universitaire docenten over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs?
- Wat zijn de percepties van Chinese en Nederlandse universitaire docenten van de werkelijke rol van onderzoek in hun onderwijspraktijk?
- Hoe komen de opvattingen van Chinese en Nederlandse universitaire docenten over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs overeen met hun opvattingen over onderwijs in het algemeen?
- Hoe hebben de opvattingen en percepties van Chinese en Nederlandse universitaire docenten over de rol van onderzoek in het onderwijs betrekking op hun achtergrondkenmerken?

Het bleek dat zowel Chinese als Nederlandse docenten onderzoeksintegratie in het onderwijs hoog waardeerden, maar ook dat zij lage scores toekenden aan de daadwerkelijke integratie van onderzoek in hun onderwijspraktijk. Beide groepen zagen de ontwikkeling van een creatieve en kritische houding als belangrijk voor studenten, en participatie van studenten in onderzoek als minst belangrijke doel van het integreren van onderzoek in het onderwijs.

Voor zowel de ideale als de ervaren onderwijssituaties, schreven de Nederlandse docenten een beduidend belangrijkere rol toe aan onderzoek in het onderwijs dan hun Chinese collega's. Dit verschil komt eveneens tot uiting in een deelverzameling van Chinese en Nederlandse docenten met eenzelfde opleidingsniveau (Master) die cursussen verzorgen welke niet direct op onderzoek gericht waren. Tevens bleek dat met name voor de Nederlandse docenten gold dat hoe meer onderzoekservaring docenten hadden, hoe sterker ze de rol van onderzoek in het onderwijs waardeerden. Daarentegen bleek onderwijsservaring geen waarneembare invloed te hebben op de waardering van de rol van onderzoek voor het onderwijs.

Nederlandse samenvatting

De algemene opvattingen van de docenten over onderwijs waren, zowel voor de Chinese als voor de Nederlandse docenten, voornamelijk gerelateerd aan een voorkeur voor onderwijs gericht op de conceptuele ontwikkeling van studenten en niet voor onderwijs gericht op informatieoverdracht door docenten. De Nederlandse docenten bleken sterker geneigd tot een conceptueel gerichte opvatting over onderwijs en waren het ook vaker oneens over stellingen waarin onderwijs werd gepresenteerd als overdracht van kennis dan de Chinese collega's.

Vervolgens is in dit hoofdstuk beschreven in welke mate de opvattingen van docenten over onderwijs in het algemeen invloed hadden op de manier waarop docenten de rol van onderzoek in het onderwijs waardeerden. Docenten die onderwijs zien als gericht op de conceptuele ontwikkeling van studenten, waardeerden de rol van onderzoek in het onderwijs hoger dan docenten die onderwijs opvatten als het overdragen van kennis. Deze trend deed zich voor bij zowel de Chinese als de Nederlandse docenten, maar was sterker bij de Chinese docenten. Opmerkelijk was dat een meer op kennisoverdracht gerichte opvatting van onderwijs niet verhinderde dat docenten de rol van onderzoek in het onderwijs waardeerden.

Institutionele factoren

Hoofdstuk 3 beschrijft een studie over de verschillen en overeenkomsten tussen de opvattingen en percepties van Nederlandse docenten ($n = 132$) over de rol van onderzoek in het onderwijs. Deze studie beschrijft hoe de institutionele achtergrond (onderzoeksondersteuning en onderzoekscultuur) van universiteiten en van hogescholen, betrekking heeft op de opvattingen en percepties van docenten over de rol van onderzoek in het onderwijs. Tevens werden de resultaten gerelateerd aan de achtergrondkenmerken van de docenten. Er werd een vergelijking gemaakt tussen docenten aan universiteiten en docenten aan hogescholen, omdat deze instellingen aanzienlijk van elkaar verschillen in de rol van onderzoek in het onderwijs, zeker gezien het binaire karakter van het Nederlandse hoger onderwijs. De volgende vragen werden beantwoord:

- Wat zijn de opvattingen van docenten aan universiteiten en aan hogescholen over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs?
- Hoe percipiëren docenten aan universiteiten en aan hogescholen de werkelijke rol van onderzoek in de onderwijspraktijk?
- Hoe zijn de percepties van docenten over de werkelijke rol van onderzoek in het onderwijs gerelateerd aan hun institutionele en individuele achtergrond kenmerken?

Gelijksoortige overeenkomsten en verschillen tussen de Nederlandse en Chinese docenten in Hoofdstuk 2 werden ook geconstateerd bij de vergelijking van docenten aan universiteiten en aan hogescholen. De docenten aan universiteiten en

aan hogescholen vertoonden in verschillende opzichten overeenkomsten. Ten eerste waardeerden beide groepen de rol van onderzoek in het onderwijs onder ideale omstandigheden, en was de perceptie van de werkelijke integratie van onderzoek in het eigen onderwijs lager. Ten tweede benadrukten beide groepen docenten de ontwikkeling van een creatieve en kritische houding bij studenten als het belangrijkste doel van onderzoeksintegratie. Ten derde gaven beide docentgroepen aan participatie van studenten in onderzoek het minst belangrijke doel van onderzoeksintegratie te vinden.

Ondanks deze grote overeenkomsten tussen docenten aan universiteiten en docenten aan hogescholen, rapporteerden docenten aan universiteiten aanzienlijk hogere scores voor hun perceptie van de ervaren rol van onderzoek in het onderwijs dan de hogeschooldocenten. De kloof tussen de opvattingen over de ideale en de perceptie van de werkelijke rol van onderzoek in het onderwijs was dan ook beduidend kleiner voor de docenten aan universiteiten dan voor docenten aan hogescholen.

Om meer inzicht te krijgen in de waargenomen verschillen tussen de twee groepen docenten, werden de individuele en de institutionele achtergrondkenmerken van de docenten onderzocht. Naast meer onderzoekservaring werden een hoger opleidingsniveau (PhD ten opzichte van Master) en meer tijdsbesteding in onderzoek gekoppeld aan een meer positieve perceptie van de ervaren integratie van onderzoek in het onderwijs. Hoewel de twee groepen docenten soortgelijke opvattingen vertoonden over institutionele onderzoekssteuning, ervoeren docenten van universiteiten een sterkere onderzoekscultuur dan de docenten aan de hogescholen. Samen met de vaststelling dat docenten van universiteiten meer onderzoekintegratie percipieerden in hun werkelijke onderwijs dan de hogeschooldocenten, geven deze bevindingen aan dat institutionele kenmerken een rol spelen in de daadwerkelijke integratie van onderzoek in het hoger onderwijs. Deze conclusie wordt bevestigd door de vaststelling dat zowel de onderzoekssteuning als onderzoekscultuur correleren met de perceptie van hogeschooldocenten over hoe goed ze onderzoek kunnen integreren in hun actuele onderwijs. Hoe groter de gepercipieerde onderzoekssteuning en hoe sterker de gepercipieerde onderzoekscultuur, hoe meer succesvol de docenten waren met het integreren van onderzoek in de onderwijspraktijk.

Individuele factoren

De Chinese deelverzameling van de onderzoeksgegevens ($n = 152$) is in **Hoofdstuk 4** verder verkend. Ten eerste om een hiaat in onze kennis over de onderzoeksintegratie in de context van Aziatisch hoger onderwijs te vullen. En ten tweede om te bepalen in hoeverre de Aziatische context, met een ander onderwijssysteem, andere onderwijstradities en andere onderwijsdoelen, mede verantwoordelijk is voor de snelle adoptie van Westerse ideeën over

onderzoeksintegratie in het hoger onderwijs. Dit hoofdstuk richt zich specifiek op de relevantie van de individuele factoren voor de opvattingen en perceptie van docenten over het integreren van onderzoek in het onderwijs. De volgende individuele factoren werden in deze studie onderzocht: onderzoekstijd, onderzoekservaring, type cursus en buitenlandervaring. Daarnaast wordt ook verslag gedaan van institutionele achtergrond factoren, zoals onderzoeksintensieve ten opzichte van niet-onderzoeksintensieve instelling, en belemmerende factoren gerapporteerd door de docenten. De volgende twee onderzoeksvragen stonden centraal:

- In welke mate hebben de opvattingen van docenten over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs betrekking op hun perceptie van de werkelijke rol van onderzoek in de onderwijspraktijk?
- In welke mate hebben de achtergrondvariabelen van docenten betrekking op hun perceptie van de werkelijke rol van onderzoek in de onderwijspraktijk?

Reeds in Hoofdstuk 2 werd een groot verschil gerapporteerd tussen de opvattingen van Chinese docenten over de ideale rol van onderzoek in het onderwijs en hun perceptie van de werkelijke rol van onderzoek in hun eigen onderwijs. Met behulp van deze studie kunnen we de kloof, ervaren door de Chinese docenten, beter begrijpen. Overeenkomstig de bevindingen in Hoofdstuk 3, blijken docenten die meer positief staan tegenover de rol van onderzoek in de onderwijspraktijk vaker afkomstig van onderzoeksintensieve universiteiten en hebben relatief meer onderzoekservaring en meer tijd voor onderzoek dan de docenten die minder positief tegenover de rol van onderzoek in de onderwijspraktijk staan.

Twee andere achtergrondfactoren werden ook onderzocht in dit hoofdstuk: het type cursus dat wordt onderwezen door de Chinese docenten (taal ten opzichte van niet-taal majors) en buitenlandervaring van de docenten. Alhoewel we zouden verwachten dat deze achtergrondfactoren gerelateerd zijn aan de opvattingen van docenten, bleken beide factoren geen wezenlijke relatie te hebben met de opvattingen over de ervaren onderzoeksintegratie in het onderwijs.

Opvallend in dit hoofdstuk is dat de Chinese docenten zelf bijkomende factoren noemden, die bijdroegen aan de geobserveerde kloof tussen de ideale en de ervaren onderzoeksintegratie. Docenten gaven onder andere gebrek aan tijd, zware onderwijslast en de vaste curricula als factoren aan. Gebrek aan motivatie van studenten en onvoldoende taalbeheersing van het Engels werden ook genoemd. Tevens werden het gebrek aan motivatie van de docenten om onderzoek te integreren en een lage sociale status van taalinstructie binnen de instelling genoemd.

Interview studie: Begeleiding van masterscripties

De resultaten van de vragenlijststudie gaven een algemeen overzicht van de opvattingen van docenten over de rol van onderzoek in het hoger onderwijs. De resultaten van de interviewstudie, beschreven in **hoofdstuk 5**, vullen dit aan met een meer kwalitatief en gedetailleerd beeld. De context van de begeleiding van de masterscriptie werd gekozen voor deze studie om de volgende redenen. Ten eerste zijn in de meeste van de deelnemende instellingen masterscriptie programma's relatief gelijksoortige onderwijsleeractiviteiten. Ten tweede is in de scriptiebegeleiding een grote variatie aanwezig in doelen en onderwijsaanpakken met betrekking tot onderzoeksintegratie. En ten derde kan de context van scriptiebegeleiding, met de focus op onderzoek, de invloed van verschillende beperkingen met betrekking tot de integratie van onderzoek in de onderwijspraktijk verminderen. Tien Chinese en tien Nederlandse scriptiebegeleiders van onderzoeksintensieve universiteiten uit de geesteswetenschappen werden geïnterviewd. De volgende onderzoeksvragen stonden daarbij centraal:

- Welke leerdoelen willen Chinese en Nederlandse begeleiders bereiken met hun masterstudenten via de masterscriptie?
- Hoe ondersteunen Chinese en Nederlandse scriptiebegeleiders hun masterstudenten bij het bereiken van de leerdoelen?

Met betrekking tot de leerdoelen die begeleiders wilden bereiken, kwamen vijf hoofdcategorieën voort uit de data: 1) ontwikkelen van onderzoekscompetenties, 2) ontwikkelen van algemene competenties, 3) verhogen van de waarde van studentonderzoek, 4) verbeteren van het welzijn van studenten, en 5) voorbereiding op toekomstige loopbanen. De Chinese en de Nederlandse begeleiders benoemden gelijksoortige leerdoelen die zij belangrijk vonden voor hun studenten. De ontwikkeling van onderzoekscompetentie van studenten werd door zowel Chinese als Nederlandse begeleiders als belangrijkste leerdoel van masterscriptieonderwijs benoemd. Hoewel de Chinese begeleiders gericht waren op het stimuleren van een kritische houding en academisch schrijven, waren de Nederlandse begeleiders ook gericht op het aanleren van onafhankelijk doen van onderzoek en het verhogen van de motivatie van studenten voor onderzoek. De Chinese begeleiders waren, naast de ontwikkeling van algemene vaardigheden van studenten, vooral ook gericht op de taalvaardigheid van studenten en de voorbereiding op toekomstige beroepen. Daarentegen spraken de Nederlandse begeleiders vaak over de potentiële bijdrage van studenten aan de kennisbasis van de discipline en over het bevorderen van het welzijn van studenten. De Chinese en de Nederlandse begeleiders verschilden verder in hun voornemen om studenten voor te bereiden op toekomstige loopbanen. De Nederlandse begeleiders benoemden enkel de relevantie van de masterscriptie voor de verdere persoonlijke

ontwikkeling van studenten. Sommige Nederlandse begeleiders stelden zelfs expliciet dat het doel van een masterscriptie niet was om voor te bereiden op toekomstige carrières, terwijl alle tien de Chinese scriptiebegeleiders grote betrokkenheid toonden in deze richting.

Met betrekking tot de tweede onderzoeksvraag over de ondersteuning door begeleiders kwamen twee hoofdcategorieën uit de interviewdata naar voren, namelijk zichtbare en verborgen ondersteuning. Concreet verwijst zichtbare ondersteuning naar de directe inhoud en ondersteunende activiteiten. Zes subcategorieën van zichtbare ondersteuning werden onderscheiden en bleken te variëren van studentengerichte activiteiten tot docentengerichte activiteiten: aandragen van materialen, directe uitleg, voordoen, discussie, vraag stellen en tussentaken geven. Verborgen ondersteuning was niet rechtstreeks gerelateerd aan expliciete inhouden of activiteiten. Vier subcategorieën van verborgen ondersteuning kwamen voor in de data: adaptieve begeleiding, evaluatie- en controlemethoden, emotionele ondersteuning, en toewijding van de docent.

Uit de interviewresultaten bleek dat zowel de Chinese als de Nederlandse scriptiebegeleiders verschillende soorten begeleiding gebruikten. Beide groepen begeleiders noemden het expliciet aandragen van materialen en het aanbieden van tussentaken voor studenten als de meest voorkomende vorm van zichtbare ondersteuning, naast adaptieve begeleiding als de meeste voorkomende vorm van verborgen ondersteuning.

Verschillen werden ook duidelijk in de begeleidingspraktijk van de Chinese en de Nederlandse begeleiders. De twee groepen verschilden in de mate van gebruik van de verschillende ondersteuningsvormen, de manier waarop ze de verschillende vormen combineerden, en de manier waarop specifieke vormen van ondersteuning werden gebruikt. Met betrekking tot de verborgen ondersteuning gaven de Chinese begeleiders aan vaak gebruik te maken van expliciete evaluatie- en controlemethoden, terwijl de Nederlandse begeleiders vaker aangaven gebruik te maken van impliciete controlemethoden en een nadruk op emotionele ondersteuning. Met betrekking tot de zichtbare ondersteuning verschilden de Chinese en de Nederlandse begeleiders het meest in het gebruik van vragen. De Nederlandse begeleiders gaven aan dat ze bewust nalieten om directe antwoorden te geven op de vragen van studenten en kozen expliciet voor het stellen van samenhangende vragen om geleidelijk het begrip van de studenten te verbeteren. Tevens rapporteerden de Nederlandse begeleiders vaak dat ze studenten vroegen om hun ideeën te onderbouwen en uit te leggen hoe ze deze in de praktijk wilden brengen. De Chinese begeleiders gaven minder vaak dan de Nederlandse begeleiders aan dat ze gebruik maakten van het stellen van vragen aan studenten, maar rapporteerden dat ze voor begeleidingsgesprekken vragen aan studenten meegaven ter voorbereiding.

Algemene conclusies en discussie

In **Hoofdstuk 6** zijn de resultaten van de studies geïntegreerd om algemene conclusies te trekken over de integratie van onderzoek in onderwijs in het Chinese en het Nederlandse hoger onderwijs.

In het algemeen bleken de Chinese en de Nederlandse docenten meer overeen te stemmen dan te verschillen. Beide groepen waardeerden de rol die onderzoek zouden moeten spelen in het hoger onderwijs en bij beide groepen bestond een kloof tussen de ideale en ervaren rol van onderzoek in het onderwijs. Verder waren beide groepen meer geneigd tot een onderwijsopvatting gericht op de conceptuele verandering van studenten in plaats van onderwijs dat louter gericht is op kennisoverdracht door de docent. Belemmerende factoren, zowel in de institutionele achtergrond (zoals onderzoeksintensieve- versus onderwijsintensieve instellingen) als in de individuele achtergronden (zoals opleidingsniveau en onderzoekervaring) bleken als verklaring voor de gepercipieerde kloof tussen ideaal en de actuele onderwijspraktijk te kunnen dienen.

De Chinese en Nederlandse docenten kwamen ook sterk overeen in hun visie op de belangrijkste leerdoelen bij de scriptiebegeleiding (zoals ontwikkeling van onderzoekscompetenties en ontwikkeling van een kritische houding). De twee groepen docenten combineerden beiden zichtbare ondersteuning met verborgen ondersteuning. Kenmerkend voor de zichtbare ondersteuning van zowel de Chinese als de Nederlandse scriptiebegeleiders was de combinatie van docentgerichte ondersteuning en studentengerichte ondersteuning.

Ondanks deze overeenkomsten werden ook opmerkelijke verschillen gevonden tussen de Chinese en Nederlandse docenten. Over het algemeen waren de Nederlandse docenten positiever over de daadwerkelijke onderzoeksintegratie in hun eigen onderwijs dan de Chinese docenten. De Nederlandse docenten waren ook sterker geneigd tot een onderwijsopvatting gericht op conceptuele verandering van studenten dan de Chinese docenten. Een dergelijke oriëntatie bleek sterk positief geassocieerd met de perceptie van de docenten over de werkelijke rol van onderzoek in hun eigen onderwijs. Er waren ook duidelijke verschillen tussen de Chinese en de Nederlandse docenten met betrekking tot de uiteindelijke leerdoelen bestemd voor hun studenten. Chinese docenten waren meer gericht op de voorbereiding op toekomstige loopbanen, terwijl Nederlandse docenten meer gericht waren op het welzijn van studenten en op de kennisbijdrage aan het de discipline. De Chinese en de Nederlandse scriptiebegeleiders verschilden het meest in specifieke vormen van ondersteuning. Zo gebruikten Chinese docenten vaker evaluatie- en controlemethoden, terwijl Nederlandse docenten aangaven meer emotionele ondersteuning te bieden en gebruik te maken van het stellen van vragen aan de studenten.

De overeenkomsten tussen de Chinese en Nederlandse docenten kunnen begrepen worden in het licht van de groeiende invloed van het Westerse hoger

onderwijs op het Aziatische hoger onderwijs. Veel belemmerende factoren zijn ook te verklaren vanuit de ervaren kloof tussen het ideaal en de actuele onderwijspraktijk bij de onderzoeksintegratie door de Chinese en de Nederlandse docenten. De belemmerende factoren werden opgedeeld in culturele, institutionele en individuele achtergrondkenmerken van de docenten. Hoewel beide groepen een vergelijkbare kloof ervaren, verschilden de Chinese en de Nederlandse docenten in de ervaren beperkingen. Een gebrek aan ondersteunend onderzoeksklimaat was de belangrijkste belemmerende factor voor hogeschooldocenten in Nederland, terwijl de Chinese docenten geconfronteerd werden met een gepercipieerde mismatch tussen wat onderzoeksintegratie in het onderwijs kan bereiken en de doelstellingen van het verbeteren van talenkennis in het huidige Chinese taalonderwijs.

De sterke kanten en de beperkingen van het onderzoek worden beschreven aan het slot van dit proefschrift. Op basis van deze informatie zijn vervolgens drie aanbevelingen gedaan. Ten eerste zou toekomstig onderzoek naar de relatie tussen onderzoek en onderwijs gebruik moeten maken van instrumenten die zowel de huidige onderwijspraktijk alsook de opvattingen van docenten in kaart kunnen brengen. Ten tweede zouden managers, beleidsmakers en docenten bewust moeten worden gemaakt van de kloof die bestaat tussen wat docenten denken over de ideale onderzoeksintegratie in het onderwijs en de feitelijke onderwijspraktijk. Hoger onderwijsinstellingen zullen de culturele, institutionele en individuele achtergrondfactoren moeten identificeren die de onderzoeksintegratie in onderwijs belemmeren om onderzoeksintegratie in het onderwijs te bevorderen. De verschillende belanghebbenden in onderzoeksintegratie in het hoger onderwijs moeten worden aangemoedigd om in een dialoog met elkaar belemmerende factoren aan te pakken. Ten slotte is het raadzaam dat de overeenkomsten en verschillen tussen de Chinese en de Nederlandse scriptiebegeleiders gebruikt worden om begeleiders van studenten te helpen met het verbeteren van onderwijs aan internationale studenten van verschillende culturele achtergronden, in het bijzonder voor Westerse begeleiders van Chinese studenten. Begeleiders hoeven niet per definitie hun actuele begeleiding aan te passen aan de specifieke culturele achtergronden van hun studenten, maar kennis van de gepresenteerde overeenkomsten en verschillen kan helpen de sterke punten en moeilijkheden van hun studenten te identificeren en impliciete verwachtingen te verduidelijken, om zo het maximale leerresultaat voor hun studenten te behalen.